

NAŘÍZENÍ RADY (ES) č. 2533/98

ze dne 23. listopadu 1998

o shromažďování statistických informací Evropskou centrální bankou

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Protokol (č. 3) o Statutu Evropského systému centrálních bank a Evropské centrální banky (dále jen „statut“), a zejména na článek 5.4 tohoto protokolu,

s ohledem na doporučení Evropské centrální banky (dále jen „ECB“)¹,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu²,

s ohledem na stanovisko Komise³,

v souladu s postupem stanoveným v čl. 106 odst. 6 Smlouvy o založení Evropského společenství a v článku 42 statutu,

- (1) vzhledem k tomu, že článek 5.1 statutu stanoví, že ECB ve spolupráci s národními centrálními bankami shromažďuje buď od příslušných vnitrostátních orgánů, nebo přímo od hospodářských subjektů statistické informace nezbytné pro zajištění úkolů, kterými je pověřen Evropský systém centrálních bank (dále jen „ESCB“); že k usnadnění plnění těchto úkolů stanovených v článku 105 Smlouvy, a zejména provádění měnové politiky, se tyto statistické informace používají především k tvorbě agregovaných statistických informací, pro něž není identita jednotlivých hospodářských subjektů podstatná, nicméně je lze využít i na úrovni jednotlivých hospodářských subjektů; že článek 5.2 statutu stanoví, že úkoly popsané v článku 5.1 statutu provádějí v rámci svých možností národní centrální banky; že článek 5.4 statutu stanoví, že Rada určí fyzické a právnické osoby podléhající zpravodajské povinnosti, vymezí režim utajení a stanoví příslušná prováděcí opatření; že národní centrální banky mohou za účelem splnění cílů stanovených v článku 5.1 statutu spolupracovat s ostatními příslušnými orgány, včetně národních statistických úřadů a regulátorů trhu;
- (2) vzhledem k tomu, že mají-li se statistické informace stát účinným nástrojem provádění úkolů ESCB, je nutné strukturovat definice a postupy pro jejich shromažďování tak, aby byla ECB schopna pružně a včas využívat vysoce kvalitní statistiky, které odrážejí měnící se hospodářské a finanční podmínky,

¹ Úř. věst. C 246, 6. 8. 1998, s. 12.

² Úř. věst. C 328, 26. 10. 1998.

³ Stanovisko ze dne 8. října 1998 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

a přitom brát ohled na zátěž kladenou na zpravodajské jednotky; že je přitom nutné obrátit pozornost nejen na provádění úkolů ESCB a jeho nezávislost, ale i na omezení zátěže kladené na zpravodajské jednotky na co nejnížší míru;

- (3) vzhledem k tomu, že by proto měl být vymezen referenční soubor zpravodajských jednotek z hlediska kategorií zahrnutých hospodářských jednotek a statistických aplikací, na který jsou pravomoci ECB omezeny a ze kterého ECB stanovuje skutečný soubor zpravodajských jednotek prostřednictvím své normotvorné pravomoci;
- (4) vzhledem k tomu, že pro vytváření konsolidované rozvahy sektoru měnových finančních institucí zúčastněných členských států, jejímž základním účelem je poskytnout ECB ucelený statistický obraz o měnovém vývoji v jednotlivých zúčastněných členských státech, na které se hledí jako na jediný hospodářský prostor, je zapotřebí stejnorodého souboru zpravodajských jednotek; že ECB vytvořila a vede seznam měnových finančních institucí pro statistické účely, který vychází ze společné definice těchto institucí;
- (5) vzhledem k tomu, že zmíněná společná definice pro statistické účely stanoví, že měnové finanční instituce zahrnují úvěrové instituce, jak je vymezují právní předpisy Společenství, a všechny ostatní rezidentské finanční instituce, jejichž předmětem činnosti je přijímat vklady nebo prostředky velmi podobné vkladům od jiných subjektů než měnových finančních institucí a na vlastní účet (přínejmenším v ekonomickém smyslu) poskytovat úvěry a/nebo investovat do cenných papírů;
- (6) vzhledem k tomu, že žirové instituce poštovních úřadů nemusí splňovat společnou definici měnových finančních institucí pro statistické účely, a přesto mohou podléhat statistické zpravodajské povinnosti vůči ECB v oblasti měnové a bankovní statistiky a statistiky platebních systémů, protože mohou ve významném rozsahu přijímat vklady nebo prostředky podobné vkladům a provádět platební operace;
- (7) vzhledem k tomu, že v Evropském systému národních a regionálních účtů 1995⁴ (dále jen „ESA 95“) se měnové finanční instituce dělí do subsektorů „centrální banka“ a „ostatní měnové finanční instituce“ a jejich okruh lze rozšířit pouze začleněním kategorií institucí pocházejících z subsektoru „ostatní finanční zprostředkovatelé, s výjimkou pojišťoven a penzijních fondů“;
- (8) vzhledem k tomu, že k nezávislému plnění úkolů ESCB je třeba statistiky platební bilance, investiční pozice vůči zahraničí, cenných papírů, elektronických peněz a platebních systémů;
- (9) vzhledem k tomu, že výraz „fyzické a právnické osoby“ v článku 5.4 statutu je nutno vykládat způsobem, který odpovídá praxi členských států v oblasti měnové a bankovní statistiky a statistiky platební bilance, a proto rovněž zahrnuje subjekty, které nejsou podle jejich příslušných právních předpisů

⁴ Úř. věst. L 310, 30. 11. 1996, s. 1.

fyzickými ani právníckými osobami, ale přesto spadají do odpovídajícího subsektoru ESA 95; že zpravodajskou povinnost lze proto uložit i takovým subjektům, jako jsou veřejné obchodní společnosti, pobočky, subjekty kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP) a fondy, které podle příslušných právních předpisů nemají status právnické osoby; že v těchto případech mají zpravodajskou povinnost osoby, které podle vnitrostátních právních předpisů právně zastupují dotyčné subjekty;

- (10) vzhledem k tomu, že statistické výkazy představující rozvahy institucí uvedených v článku 19.1 statutu lze použít i k výpočtu výše minimálních rezerv, které jsou tyto instituce povinny držet;
- (11) vzhledem k tomu, že je úkolem Rady guvernérů ECB blíže určit rozdělení úkolů týkajících se shromažďování a ověřování statistických informací a jejich vymáhání mezi ECB a národní centrální banky podle zásad stanovených v článku 5.2 statutu a rovněž určit úkoly, které převezmou vnitrostátní orgány v rámci svých pravomocí, za účelem získávání statistických údajů trvale vysoké kvality;
- (12) vzhledem k tomu, že v prvních letech existence prostoru s jednotnou měnou si zásada efektivnosti nákladů může vyžádat, aby statistická zpravodajská povinnost vůči ECB byla s ohledem na stávající omezení v systémech sběru dat plněna za použití přechodných postupů; že z toho zejména vyplývá, že pro účely finančního účtu platební bilance lze údaje o přeshraničních pozicích nebo transakcích zúčastněných členských států, na které se hledí jako na jediný hospodářský prostor, v prvních letech existence prostoru s jednotnou měnou sestavovat pomocí všech pozic nebo transakcí mezi rezidenty zúčastněného členského státu a rezidenty ostatních zemí;
- (13) vzhledem k tomu, že meze a podmínky, za nichž je ECB oprávněna ukládat podnikům sankce za neplnění povinností stanovených v nařízeních a rozhodnutích ECB, byly vymezeny v nařízení Rady (ES) č. 2532/98 ze dne 23. prosince 1998 o pravomoci Evropské centrální banky uvalovat sankce⁵ v souladu s článkem 43.3 statutu; že v případě rozporu mezi ustanoveními zmíněného nařízení a ustanoveními tohoto nařízení, která umožňují ECB ukládat sankce, se použijí ustanovení tohoto nařízení; že sankcemi za neplnění povinností stanovenými v tomto nařízení není dotčena možnost ESCB přijímat vůči protistranám odpovídající donucovací opatření, včetně částečného nebo úplného vyloučení zpravodajské jednotky z operací měnové politiky v případě vážného porušení statistické zpravodajské povinnosti;
- (14) vzhledem k tomu, že nařízení přijatá ECB podle článku 34.1 statutu nezakládají práva ani neukládají povinnosti nezúčastněným členským státům;
- (15) vzhledem k tomu, že Dánsko s ohledem na bod 1 Protokolu (č. 12) o některých ustanoveních týkajících se Dánska oznámilo v rámci edinburského rozhodnutí ze dne 12. prosince 1992, že se nezúčastní třetí etapy hospodářské a měnové unie; že se tedy na Dánsko v souladu s bodem 2 zmíněného

⁵ Viz strana 4 v tomto čísle Úředního věstníku.

protokolu vztahují veškeré články a ustanovení Smlouvy a statutu odkazující na výjimku;

- (16) vzhledem k tomu, že podle bodu 8 Protokolu (č. 11) o některých ustanoveních týkajících se Spojeného království Velké Británie a Severního Irska se na Velkou Británii nevztahuje článek 34 statutu, pokud se neúčastní třetí etapy hospodářské a měnové unie;
- (17) vzhledem k tomu, že je všeobecně uznáváno, že statistické informace potřebné ke splnění statistické zpravodajské povinnosti vůči ECB nejsou stejné pro zúčastněné a nezúčastněné členské státy, nicméně článek 5 statutu platí pro zúčastněné i nezúčastněné členské státy; že z této skutečnosti a z článku 5 Smlouvy vyplývá povinnost přijmout a provést na vnitrostátní úrovni veškerá opatření, která členské státy považují za vhodná pro shromažďování statistických informací nezbytných ke splnění statistické zpravodajské povinnosti vůči ECB a pro včasnou přípravu v oblasti statistiky na to, aby se mohly stát zúčastněnými členskými státy;
- (18) vzhledem k tomu, že důvěrné statistické informace, které musí ECB a národní centrální banky obdržet pro plnění úkolů ESCB, musí být chráněny, aby si ECB a národní centrální banky získaly a udržely důvěru zpravodajských jednotek; že jakmile bude přijato toto nařízení, nebude již důvod uplatňovat předpisy o důvěrnosti, které by bránily výměně důvěrných statistických informací vztahujících se k úkolům ESCB, s výhradou směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů⁶;
- (19) vzhledem k tomu, že článek 38.1 statutu stanoví, že členové řídicích orgánů a zaměstnanci ECB a národních centrálních bank jsou povinni i po skončení svého pracovního poměru v daných orgánech zachovávat mlčenlivost o informacích, které jsou předmětem služebního tajemství, a článek 38.2 statutu stanoví, že osoby mající přístup k údajům, na něž se vztahují právní předpisy Společenství ukládající povinnost mlčenlivosti, podléhají těmto předpisům;
- (20) vzhledem k tomu, že jakékoliv porušení pravidel zavazujících zaměstnance ECB, ať již způsobené úmyslně či z nedbalosti, podléhá disciplinárním sankcím a případně právnímu postihu za porušení služebního tajemství, s výhradou článků 12 Protokolu o výsadách a imunitách Evropských společenství ve spojení s článkem 18 téhož protokolu;
- (21) vzhledem k tomu, že možné použití statistických informací pro plnění úkolů, jež má být podle článku 105 Smlouvy uskutečňovat ESCB, za současného snižování zpravodajské zátěže znamená, že režim utajování informací stanovený v tomto nařízení se musí do určité míry lišit od obecných mezinárodních zásad a zásad Společenství pro utajování statistických údajů, a zejména od ustanovení o důvěrnosti statistických údajů v nařízení Rady (ES) č. 322/97 ze dne 17. února 1997 o statistice Společenství⁷; že však ECB vezme

⁶ Úř. věst. L 281, 23. 11. 1995, s. 31.

⁷ Úř. věst. L 52, 22. 2. 1997, s. 1.

v úvahu zásady, kterými se řídí statistika Společenství, obsažené v článku 10 nařízení (ES) č. 322/97;

- (22) vzhledem k tomu, že režim utajování vymezený v tomto nařízení se vztahuje pouze na důvěrné statistické informace předávané ECB pro výkon úkolů ESCB a nedotýká se zvláštních vnitrostátních předpisů nebo předpisů Společenství týkající se předávání ostatních druhů informací ECB; že je nutno dodržovat pravidla důvěrnosti statistických informací uplatňovaná národními statistickými úřady a Komisí pro statistické informace, které shromažďují ve vlastním zájmu;
- (23) vzhledem k tomu, že pro účely článku 5.1 statutu má ECB spolupracovat v oblasti statistiky s orgány nebo institucemi Společenství, s příslušnými orgány členských států nebo třetích zemí a s mezinárodními organizacemi; že ECB a Komise stanoví vhodné formy spolupráce v oblasti statistiky, aby plnily své úkoly co nejúčelněji a zatížení zpravodajských jednotek bylo co nejmenší;
- (24) vzhledem k tomu, že ESCB a ECB byly pověřeny úkolem připravit statistickou zpravodajskou povinnost pro eurozónu, aby byla ve třetí etapě hospodářské a měnové unie (dále jen „třetí etapa“) plně uplatnitelná; že včasná příprava v oblasti statistiky je zásadní podmínkou pro to, aby ESCB ve třetí etapě splnil své úkoly; že zásadním prvkem při přípravě je přijetí statistických nařízení ECB do začátku třetí etapy; že v průběhu roku 1998 by měli být účastníci trhu informováni o podrobnostech opatření, jejichž přijetí považuje ECB pro zavedení statistické zpravodajské povinnosti za nezbytné; že je tedy nezbytné poskytnout ECB odpovídající normotvornou pravomoc ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost;
- (25) vzhledem k tomu, že toto nařízení lze účinně používat pouze tehdy, jestliže zúčastněné členské státy přijmou v celém rozsahu nezbytná opatření k zajištění toho, že jejich orgány budou schopny napomáhat ECB a účinně s ní spolupracovat při ověřování a nuceném shromažďování statistických informací v souladu s článkem 5 Smlouvy,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Definice

Pro účely tohoto nařízení se:

- 1) „statistickou zpravodajskou povinností vůči ECB“ rozumějí statistické informace, které jsou zpravodajské jednotky povinny poskytovat a které jsou nezbytné k plnění úkolů ESCB;

- 2) „zpravodajskými jednotkami“ rozumějí právnické a fyzické osoby a subjekty zmíněné v čl. 2 odst. 3, na které se vztahuje statistická zpravodajská povinnost vůči ECB;
- 3) „zúčastněným členským státem“ rozumí členský stát EU, který přijal jednotnou měnu v souladu se Smlouvou;
- 4) „rezidentem“ rozumí subjekt, který má střed svých hospodářských zájmů na hospodářském území daného státu, jak je vymezeno v příloze A; „přeshraniční pozicí“ a „přeshraniční transakcí“ se v této souvislosti rozumí pozice nebo transakce s aktivy nebo pasivy rezidentů zúčastněných členských států, na které se hledí jako na jediný hospodářský prostor, vůči rezidentům nezúčastněných členských států nebo rezidentům třetích zemí;
- 5) „investiční pozicí vůči zahraničí“ rozumí stavová rozvaha přeshraničních finančních aktiv a pasiv;
- 6) „elektronickými penězi“ rozumějí peněžní hodnoty elektronicky uložené na technickém nosiči, včetně předplacených karet, které lze v širokém měřítku používat pro provádění plateb subjektům jiným než vydavateli, aniž by bylo nutno zapojit do této operace bankovní účty, avšak které fungují jako předplacený nástroj držitele.

Článek 2

Referenční soubor zpravodajských jednotek

1. Pro splnění statistické zpravodajské povinnosti vůči ECB má ECB ve spolupráci s národními centrálními bankami v souladu s článkem 5.2 statutu právo shromažďovat statistické informace v rámci referenčního souboru zpravodajských jednotek a v mezích toho, co je nutné k provádění úkolů ESCB.
2. Referenční soubor zpravodajských jednotek tvoří tyto zpravodajské jednotky:
 - a) právnické a fyzické osoby spadající do subsektorů „centrální banka“, „ostatní měnové finanční instituce“ a „ostatní finanční zprostředkovatelé s výjimkou pojišťoven a penzijních fondů“, které jsou popsány v příloze B a jsou rezidenty některého členského státu, v rozsahu nezbytném ke splnění statistické zpravodajské povinnosti vůči ECB v oblasti měnové a bankovní statistiky a statistiky platebních systémů;
 - b) banky poštovních úřadů v rozsahu nezbytném ke splnění statistické zpravodajské povinnosti vůči ECB v oblasti měnové a bankovní statistiky a statistiky platebních systémů;
 - c) právnické a fyzické osoby, které jsou rezidenty některého členského státu, pokud zaujímají přeshraniční pozice nebo provádějí přeshraniční transakce a pokud jsou statistické informace týkající se těchto pozic nebo transakcí

nezbytné ke splnění statistické zpravodajské povinnosti vůči ECB v oblasti statistiky platební bilance nebo investiční pozice vůči zahraničí;

- d) právnické a fyzické osoby, které jsou rezidenty některého členského státu, pokud jsou statistické informace týkající se cenných papírů nebo elektronických peněz jimi vydaných nezbytné ke splnění statistické zpravodajské povinnosti vůči ECB.

3. Subjekt, na který by se jinak vztahovala definice v odstavci 2, který však podle právních předpisů země, jíž je rezidentem, není právnickou osobou ani sdružením fyzických osob, avšak může mít práva a povinnosti, je zpravodajskou jednotkou. Zpravodajskou povinnost takového subjektu plní osoby, které jej právně zastupují.

Má-li právnická osoba, sdružení fyzických osob nebo subjekt zmíněný v předchozím pododstavci pobočku, která je rezidentem jiné země, je tato pobočka samostatnou zpravodajskou jednotkou bez ohledu na to, kde se nachází její ústředí, pokud splňuje podmínky uvedené v odstavci 2 s výjimkou požadavku vlastní právní subjektivity. Libovolný počet poboček zřízených ve stejném členském státě se považuje za jedinou pobočku, jestliže patří k témuž subsektoru hospodářství. Zpravodajskou povinnost pobočky plní osoby, které je právně zastupují.

Článek 3

Způsoby vymezení statistické zpravodajské povinnosti

Při vymezování a ukládání statistické zpravodajské povinnosti určí ECB blíže skutečný soubor zpravodajských jednotek v rámci referenčního souboru zpravodajských jednotek ve smyslu článku 2. Aniž je dotčeno plnění statistické zpravodajské povinnosti, ECB

- a) omezí na minimum související zátěž včetně toho, že co nejvíce využije stávajících statistik,
- b) vezme v úvahu mezinárodní statistické standardy a standardy Společenství,
- c) může zčásti nebo zcela zprostit určité třídy zpravodajských jednotek statistické zpravodajské povinnosti.

Článek 4

Povinnosti členských států

Členské státy si samy řídí organizaci v oblasti statistiky a plně spolupracují s ESCB, aby zajistily plnění povinností vyplývajících z článku 5 statutu.

Článek 5

Normotvorná pravomoc ECB

1. ECB může přijímat nařízení k vymezení a ukládání statistické zpravodajské povinnosti skutečnému souboru zpravodajských jednotek zúčastněných členských států.
2. Aby byla zajištěna koherence nezbytná k sestavení statistik splňujících příslušné informační požadavky, konzultuje ECB s Komisí návrhy nařízení, kdykoli existuje spojitost těchto požadavků s požadavky Komise. Výbor pro měnovou a finanční statistiku a statistiku platební bilance se v rámci své pravomoci účastní postupu spolupráce mezi Komisí a ECB.

Článek 6

Právo na ověřování a nucené shromažďování statistických informací

1. Je-li zpravodajská jednotka, která je rezidentem některého zúčastněného členského státu, podle čl. 7 odst. 2 podezřelá z porušení statistické zpravodajské povinnosti vůči ECB, mají ECB a, v souladu s článkem 5.2 statutu, národní centrální banka dotčeného zúčastněného členského státu právo ověřovat správnost a kvalitu statistických informací a provádět jejich nucené shromažďování. Jsou-li však dotyčné statistické informace nezbytné k prokázání splnění povinnosti minimálních rezerv, mělo by být ověření provedeno podle článku 6 nařízení Rady (ES) č. 2531/98 ze dne 23. listopadu 1998 o uplatňování minimálních rezerv Evropskou centrální bankou⁸. Právo ověřovat statistické informace nebo provádět jejich nucené shromažďování sestává z práva
 - a) vyžadovat předložení dokumentů,
 - b) kontrolovat účetní knihy a záznamy zpravodajských jednotek,
 - c) pořizovat si opisy nebo výpisy z účetních knih a záznamů,
 - d) požadovat písemná nebo ústní vysvětlení.
2. ECB nebo příslušná národní centrální banka písemně oznámí zpravodajské jednotce své rozhodnutí ověřit statistické informace nebo je nuceně shromáždit a upřesní lhůtu pro vyhovění tomuto požadavku, sankce pro případ nedodržení a právo na přezkum. ECB a dotčená národní centrální banka se navzájem informují o žádostech o ověření.

⁸ Viz strana 1 v tomto čísle Úředního věstníku.

3. Při ověřování a nuceném shromažďování statistických informací se uplatňují postupy obvyklé v daném státě. Náklady na tyto postupy nese dotčená zpravodajská jednotka, jestliže se zjistí, že tato jednotka porušila statistickou zpravodajskou povinnost.
4. ECB může přijmout nařízení upravující podmínky, za kterých lze uplatnit právo ověřit statistické informace nebo provést jejich nucené shromažďování.
5. Vnitrostátní orgány zúčastněných členských států poskytnou ECB a národním centrálním bankám při výkonu pravomocí podle tohoto článku nezbytnou součinnost v rámci svých pravomocí.
6. Jestliže zpravodajská jednotka odmítá ověřování nebo nucené shromažďování požadovaných statistických informací nebo se jim brání, poskytne zúčastněný členský stát, v němž se nacházejí obchodní prostory zpravodajské jednotky, nezbytnou pomoc včetně zajištění přístupu ECB nebo národní centrální banky do prostor zpravodajské jednotky, aby mohla být uplatněna práva uvedená v odstavci 1.

Článek 7

Uvalování sankcí

1. ECB má pravomoc uvalit na zpravodajské jednotky, na které se vztahuje zpravodajská povinnost, které jsou rezidenty některého zúčastněného členského státu a které poruší povinnosti vyplývající z tohoto nařízení nebo nařízení nebo rozhodnutí ECB stanovujících a ukládajících statistickou zpravodajskou povinnost vůči ECB, sankce stanovené v tomto článku.
2. Má se za to, že povinnost předat určité statistické informace ECB nebo národním centrálním bankám byla porušena, jestliže
 - a) ECB nebo národní centrální banka neobdrží ve stanovené lhůtě žádné statistické informace, nebo
 - b) statistické informace jsou nesprávné, neúplné nebo ve formě, která neodpovídá požadavkům.
3. Má se za to, že povinnost umožnit ECB a národním centrálním bankám ověřit správnost a kvalitu statistických informací předkládaných zpravodajskými jednotkami ECB nebo národním centrálním bankám byla porušena, jestliže zpravodajská jednotka této činnosti brání. Bránění zahrnuje například odstranění dokumentů a zabraňování fyzickému přístupu ECB nebo národní centrální bance, který je nutný k tomu, aby mohly provést ověření nebo nucené shromažďování.
4. ECB může uložit zpravodajské jednotce tyto sankce:
 - a) v případě porušení povinnosti ve smyslu odst. 2 písm. a) za každý den pokutu nepřesahující 10 000 EUR, avšak celkem nejvýše 100 000 EUR,

- b) v případě porušení povinnosti ve smyslu odst. 2 písm. b) pokutu nepřesahující 200 000 EUR,
 - c) v případě porušení povinnosti ve smyslu odstavce 3 pokutu nepřesahující 200 000 EUR.
5. Sankce stanovené v odstavci 4 přistupují k povinnosti zpravodajské jednotky uhradit náklady na postupy spojené s ověřením a nuceným shromažďováním informací, jak stanoví čl. 6 odst. 3.
6. Při výkonu pravomocí stanovených v tomto článku postupuje ECB v souladu se zásadami a postupy uvedenými v nařízení (ES) č. 2532/98.

Článek 8

Režim utajování informací

1. V oblasti působnosti tohoto nařízení a pro účely režimu utajování informací, který se vztahuje na statistické informace nezbytné k plnění úkolů ESCB, se statistická informace považuje za důvěrnou, jestliže umožňuje zjistit totožnost zpravodajské jednotky nebo jakékoli jiné právnické osoby, fyzické osoby, subjektu nebo pobočky buď přímo podle jména, adresy nebo úředně přiděleného identifikačního kódu, nebo nepřímo dedukcí, a tím odhalit individuální informace. Pro stanovení, zda lze určit totožnost zpravodajské jednotky nebo jakékoli jiné právnické osoby, fyzické osoby, subjektu nebo pobočky, je nutno vzít v úvahu veškeré prostředky, které by mohla rozumně použít třetí osoba ke zjištění totožnosti zmíněné zpravodajské jednotky nebo jiné právnické osoby, fyzické osoby, subjektu nebo pobočky. Důvěrné nejsou statistické informace převzaté ze zdrojů, které jsou v souladu s vnitrostátními právními předpisy veřejně přístupné.
2. Přenos důvěrných statistických informací z národních centrálních bank do ECB se uskutečňuje v takovém rozsahu a s takovou podrobností, jež jsou nezbytné pro plnění úkolů ESCB podle článku 105 Smlouvy.
3. Zpravodajské jednotky budou informovány o statistických a ostatních, zejména administrativních účelech, ke kterým mohou být poskytnuté statistické informace použity. Zpravodajské jednotky mají právo získat informace o právním základu přenosu a o přijatých ochranných opatřeních.
4. ECB použije důvěrné statistické informace, jež jí byly předány, výhradně k provedení úkolů ESCB, s výjimkou
- a) případu, kdy zpravodajská jednotka nebo jiná právnická osoba, fyzická osoba, subjekt nebo pobočka, jejichž totožnost lze určit, dají výslovný souhlas s použitím uvedených statistických informací pro jiné účely; nebo
 - b) sestavení zvláštní statistiky Společenství na základě dohody mezi Komisí a ECB v souladu s článkem 9 nařízení (ES) č. 322/97; nebo

- c) poskytnutí přístupu vědeckovýzkumným orgánům k důvěrným statistickým informacím, které neumožňují přímé určení totožnosti, aniž jsou dotčeny vnitrostátní právní předpisy a s předchozím výslovným souhlasem vnitrostátního orgánu, který informace poskytl.

5. Národní centrální banky použijí důvěrné statistické informace shromážděné při plnění statistické zpravodajské povinnosti vůči ECB výhradně k provedení úkolů ESCB, s výjimkou

- a) případu, kdy zpravodajská jednotka nebo jiná právnická osoba, fyzická osoba, subjekt nebo pobočka, jejichž totožnost lze určit, dají výslovný souhlas s použitím uvedených statistických informací pro jiné účely; nebo
- b) případu, kdy je informace použita na vnitrostátní úrovni pro statistické účely na základě dohody mezi vnitrostátními statistickými orgány a národní centrální bankou nebo k sestavení statistiky Společenství v souladu s článkem 9 nařízení (ES) č. 322/97; nebo
- c) případu, kdy jsou informace použity v oblasti obezřetnostního dohledu nebo v souladu s článkem 14.4 statutu pro výkon jiných funkcí než těch, jež jsou stanoveny ve statutu; nebo
- d) poskytnutí přístupu vědeckovýzkumným orgánům k důvěrným statistickým informacím, které neumožňují přímé určení totožnosti.

6. Tento článek nebrání tomu, aby důvěrné statistické informace shromážděné pro účely jiné než plnění statistické zpravodajské povinnosti vůči ECB nebo vedle této povinnosti byly použity k těmto ostatním účelům.

7. Tento článek se vztahuje pouze na shromažďování a předávání důvěrných statistických informací pro plnění statistické zpravodajské povinnosti vůči ECB; nedotýká se zvláštních vnitrostátních právních předpisů nebo předpisů Společenství, která se týkají předávání ostatních typů informací ECB.

8. Toto nařízení se použije, aniž je dotčena směrnice 95/46/ES.

V případě údajů shromážděných vnitrostátními statistickými orgány a Komisí, které se předkládají ECB, se toto nařízení, pokud se jedná o utajování statistických údajů, použije, aniž je dotčeno nařízení (ES) č. 322/97.

9. ECB a národní centrální banky přijmou veškerá nezbytná právní, správní, technická a organizační opatření k zajištění ochrany důvěrných statistických informací. ECB stanoví obecná pravidla a minimální standardy nutné k tomu, aby se zabránilo jejich protiprávnímu vyzrazení a neoprávněnému použití. Ochranná opatření se vztahují na veškeré důvěrné statistické informace, jak je vymezuje odstavec 1.

10. Členské státy přijmou všechna nezbytná opatření k zajištění ochrany důvěrných statistických informací včetně použití vhodných donucovacích opatření v případě protiprávního jednání.

Článek 9

Závěrečná ustanovení

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem vyhlášení v *Úředním věstníku Evropských společenství*.

Článek 5, čl. 6 odst. 4 a čl. 8 odst. 9 se použijí ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost. Ostatní články se použijí ode dne 1. ledna 1999.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 23. listopadu 1998.

*Za Radu
předseda*
R. EDLINGER

PŘÍLOHA A

HRANICE NÁRODNÍHO HOSPODÁŘSTVÍ

- 2.04. Jednotky, ať institucionální, místní činnostní nebo s homogenní výrobou, které tvoří národní hospodářství a jejichž transakce se zaznamenávají v ESA, jsou ty, jejichž ekonomický zájem se soustřeďuje na ekonomickém území země. Tyto jednotky, známé jako rezidentské jednotky, mohou nebo nemusí mít státní příslušnost dané země, mohou nebo nemusí být právnickou osobou a mohou nebo nemusí být přítomné na ekonomickém území země v době, kdy provádějí transakci. Jestliže tak máme definované hranice národního hospodářství v pojetí rezidentských jednotek, je nezbytné definovat pojmy ekonomické území a soustředění ekonomického zájmu.
- 2.05. Ekonomickým územím se rozumí:
- a) geografické území spravované vládními institucemi, v jehož rámci se osoby, výrobky, služby a kapitál pohybují volně;
 - b) všechny volné zóny, včetně celních skladů a továren pod celním dohledem;
 - c) vzdušný prostor, výsostné vody a kontinentální šelf pod mezinárodními vodami, nad nimiž země požívá výlučného práva¹;
 - d) teritoriální enklávy (tj. geografická území ve zbytku světa, ale využívaná vládními institucemi země podle mezinárodních nebo mezistátních smluv a dohod (vyslanectví, konzuláty, vojenské základny, vědecké základny atd.);
 - e) ložiska ropy, zemního plynu atd. v mezinárodních vodách, mimo kontinentální plošinu země, využívaná pro těžbu jednotkami rezidentskými na území, jak bylo definováno v předchozích bodech.
- 2.06. Ekonomické území země nezahrnuje extrateritoriální enklávy (části geografického území, které jsou ve vlastnictví dané země, ale podle mezinárodních nebo mezistátních smluv a dohod je užívají vládní instituce jiných zemí, orgány Evropské unie nebo mezinárodní organizace)².

¹ Rybářské lodě, ostatní lodě, plovoucí plošiny a letadla se v ESA pojímají jako každé jiné mobilní zařízení, které je buď vlastněné a/nebo provozované rezidentskými jednotkami v zemi, nebo je ve vlastnictví nerezidentů, ale provozované rezidenty. Transakce týkající se vlastnictví (tvorby hrubého fixního kapitálu) a užívání (pronájem, pojištění atd.) tohoto typu zařízení se přisuzují hospodářství té země, ve které je vlastník a/nebo uživatel rezidentem. V případech finančního leasingu se předpokládá změna vlastnictví.

² Území, které využívají instituce Evropské unie a mezinárodní organizace, tak vytváří území států sui generis. Charakteristickým rysem takových států je, že jediným rezidentem jsou samotné instituce (viz odst. 2.10 písm. e)..

2.07. Termín soustředění ekonomického zájmu vyjadřuje skutečnost, že existuje určité místo v rámci ekonomického území země, na kterém (nebo ze kterého) se jednotka zabývá hospodářskými činnostmi a transakcemi, které jsou svým rozsahem významné a zamýšlí v působení pokračovat po neurčitou nebo určitou, ale dlouhou dobu (rok nebo déle). Předpokládá se tedy, že jednotka, která provádí takové transakce na ekonomickém území několika zemí, soustřeďuje ekonomický zájem v každé z těchto zemí. Vlastnictví půdy a budov v rámci ekonomického území se samo o sobě považuje za dostatečné, aby se vlastníci považovali za ty, jejichž ekonomický zájem se tam soustřeďuje.

2.08. Na základě těchto definic je možné jednotky považované za rezidenty země rozdělit na:

- a) jednotky, které se převážně zabývají výrobou, financováním, pojišťováním nebo znovurozdělováním, pokud jde o všechny jejich transakce, kromě těch, které se týkají vlastnictví půdy a budov;
- b) jednotky, které se převážně zabývají spotřebou³, pokud jde o všechny jejich transakce, kromě těch, které se týkají vlastnictví půdy a budov;
- c) všechny jednotky v postavení vlastníků půdy a budov, kromě vlastníků extrateritoriálních enkláv, které jsou součástí ekonomického území jiných zemí nebo států sui generis (viz odst. 2.06).

2.09. U jednotek, které se převážně zabývají výrobou, financováním, pojišťováním nebo znovurozdělováním, se vzhledem ke všem jejich transakcím, kromě těch, které se týkají vlastnictví půdy a budov, mohou rozlišit tyto dva případy činností:

- a) činnost prováděná výhradně na ekonomickém území země; jednotky, které provádějí takovou činnost, jsou rezidentské jednotky dané země;
- b) činnost prováděná po dobu jednoho roku nebo déle na ekonomickém území několika zemí: za rezidenta se považuje pouze ta část jednotky, která svůj ekonomický zájem soustřeďuje na ekonomickém území země. Může to být:
 1. buď rezidentská institucionální jednotka (viz odst. 2.12), jejíž činnosti prováděné po dobu jednoho roku nebo déle v zahraničí se vylučují a pojmají se odděleně⁴, nebo

³ Spotřeba není jedinou možnou činností u domácností. Domácnosti se mohou jako podnikatelé zabývat každým druhem ekonomické činnosti.

⁴ Pouze v případě, že činnost je prováděna po dobu kratší než jeden rok, neměla by se oddělovat od činnosti institucionální jednotky výrobce. Může to být také tam, kde činnost, ačkoliv se provádí po dobu jednoho roku nebo déle, je nevýznamná, a za všech okolností při montáži zařízení v zahraničí. Avšak u jednotky, která je rezidentem v jiné zemi, ale která provádí stavební činnost v

2. fiktivní rezidentská jednotka (viz odst. 2.15) - pokud jde o činnost prováděnou po dobu jednoho roku nebo déle jednotkou, která je rezidentem v jiné zemi,
- 2.10. V případě jednotek, které se převážně zabývají spotřebou, kromě jejich postavení jako vlastníků půdy nebo budov, - domácnosti, jejichž ekonomický zájem je soustředěn v zemi, se považují za rezidentské jednotky i v případě, že odjíždějí do ciziny na krátká období (kratší než jeden rok). Zahrnují se zejména:
- a) příhraniční pracovníci, tj. lidé, kteří přecházejí hranici denně, aby pracovali v sousední zemi;
 - b) sezónní pracovníci, tj. lidé, kteří opouštějí zemi na několik měsíců, ale méně než na rok, aby pracovali v jiné zemi, v odvětvích, ve kterých je periodicky potřebná dodatečná pracovní síla;
 - c) turisté, pacienti, studenti ⁵, úřední návštěvy, podnikatelé, obchodní cestující, umělci, členové posádek, kteří cestují do zahraničí;
 - d) místní personál najatý zahraničními vládami v extrateritoriálních enklávách na práci;
 - e) personál institucí Evropské unie a civilních nebo vojenských mezinárodních organizací, které mají svá sídla v extrateritoriálních enklávách;
 - f) úřední, civilní nebo vojenští vládní představitelé země (včetně jejich domácností) umístění na teritoriálních enklávách.
- 2.11. Všechny jednotky v postavení vlastníků pozemků nebo budov, které tvoří část ekonomického území, se považují za rezidentské jednotky nebo za fiktivní rezidentské jednotky (viz odst. 2.15) země, ve které se daná půda nebo budovy nacházejí.

zemi po dobu kratší než jeden rok, se předpokládá, že její ekonomický zájem se soustřeďuje na ekonomickém území země, jestliže produkce z její stavební činnosti je složkou tvorby hrubého fixního kapitálu. Taková jednotka by se proto měla pokládat za fiktivní rezidentskou jednotku.

⁵ Studenti se vždy považují za rezidenty, bez ohledu na to, jak dlouho v cizině studují.

PŘÍLOHA B

SUBSEKTOR: CENTRÁLNÍ BANKA (S.121)

- 2.45. *Definice:* Subsektor centrální banky (S.121) zahrnuje všechny finanční instituce a kvazispolečnosti, jejichž základní funkcí je emise oběživa, udržování vnitřní a mezinárodní hodnoty měny a správa mezinárodních rezerv země (v jejich úplném nebo částečném rozsahu).
- 2.46. V subsektoru S.121 se klasifikují tyto finanční zprostředkovatelé:
- a) národní centrální banka - i v případě, že je součástí Evropské soustavy centrálních bank;
 - b) centrální orgány, ve své podstatě veřejné, (tj. orgány spravující devizové rezervy nebo emitující oběživo), které vedou úplnou soustavu účtů a ve vztahu k centrální vládě jsou při rozhodování samostatné. Většina těchto činností se provádí buď v rámci centrálních vládních institucí, nebo v rámci centrální banky. V těchto případech neexistují žádné samostatné institucionální jednotky.
- 2.47. Subsektor S.121 zahrnuje pouze centrální banku. Nezahrnuje orgány a organizace, které řídí nebo provádějí dozor nad finančními institucemi nebo finančními trhy. Ty se zahrnují do subsektoru S.124 (viz odst. 2.58)

SUBSEKTOR: OSTATNÍ MĚNOVÉ FINANČNÍ INSTITUCE (S.122)

- 2.48. *Definice:* Subsektor ostatních měnových finančních institucí (D.122) zahrnuje všechny finanční instituce a kvazispolečnosti (kromě těch, které jsou zahrnuty do subsektoru centrální banky), které se zabývají převážně finančním zprostředkováním a jejichž předmětem podnikání je přijímat vklady nebo vkladům velmi podobné prostředky od jiných institucionálních jednotek, (jiných než měnových finančních institucí) a poskytovat půjčky nebo investovat do cenných papírů na svůj vlastní účet.
- 2.49. Měnové finanční instituce (MFI) zahrnují subsektor centrální banky (S.121) a subsektor ostatních měnových finančních institucí (D.122) a shodují se s definicí měnových finančních institucí, kterou pro statistické účely formuloval EMI (viz odst. 2.41).
- 2.50. MFI není možné jednoduše popsat jako „banky“, protože mohou zahrnovat některé finanční instituce, které se nemusí bankami nazývat a některé z nich nemusí mít pro tento název v některých zemích povolení, zatímco některé jiné finanční instituce charakterizují samy sebe jako banky a ve skutečnosti nemusí být MFI. Obecně se do subsektoru S.122 zahrnují tyto finanční zprostředkovatelé:

- a) komerční banky, „univerzální“ banky, banky pro „všechny účely“;
- b) spořitelny (včetně svěřeneckých spořitelén, spořitelní bankovní a úvěrová sdružení;
- c) žirové instituce poštovních úřadů, poštovní banky, žirobanky;
- d) venkovské úvěrové banky, zemědělské úvěrové banky;
- e) družstevní úvěrové banky, úvěrové unie;
- f) specializované banky (např. obchodní banky, emisní firmy, soukromé banky).

2.51. Do subsektoru S.122 je možné zahrnout také ty finanční zprostředkovatele, jejichž činnost spočívá v přijímání návratného kapitálu od veřejnosti buď ve formě vkladů, nebo v takové formě, jakou je nepřetržitá emise obligací a jiných srovnatelných cenných papírů (jinak by se měly zahrnout do subsektoru S.123):

- a) instituce, které se zabývají poskytováním hypoték (včetně stavebních společností, hypotečních bank, úvěrově hypotečních institucí);
- b) investiční fondy (včetně investičních společností, investičních fondů a jiných programů kolektivního investování, např. subjektů kolektivního investování do převoditelných cenných papírů - SKIPCP);
- c) obecní úvěrové instituce.

2.52. Subsektor S.122 nezahrnuje:

- a) holdingové společnosti, které pouze kontrolují a řídí skupinu obsahující převážně ostatní měnové finanční instituce, ale které samy nejsou jinou měnovou finanční institucí. Ty se zahrnují do subsektoru S.123 (viz odst. 2.43);
- b) neziskové instituce považované za osoby se samostatnou právní subjektivitou poskytující služby ostatním měnovým finančním institucím, které se však nezabývají finančním zprostředkováním. Ty se zahrnují do subsektoru S.124 (viz odst. 2.44).

Subsektor: Ostatní finanční zprostředkovatelé kromě pojišťoven a penzijních fondů (S.123)

2.53. *Definice:* Subsektor ostatních finančních zprostředkovatelů kromě pojišťoven a penzijních fondů (S.123) zahrnuje všechny finanční instituce a kvazispolečnosti, které se převážně zabývají finančním zprostředkováním, a to tím, že přijímají závazky v jiné formě, než je oběživo, vklady nebo vkladům velmi podobné prostředky od institucionálních jednotek jiných než měnových finančních institucí nebo pojistně technické rezervy.

- 2.54. Subsektor S.123 zahrnuje různé typy finančních zprostředkovatelů, zejména takové, kteří se zabývají převážně dlouhodobým financováním. Ve většině případů tak dlouhodobá splatnost tvoří základ pro odlišení od subsektoru ostatních měnových finančních institucí. Hranice s pojišťovnami a penzijními fondy může být určena neexistencí závazků ve formě pojistné technických rezerv.
- 2.55. Do subsektoru S.123 se zahrnují zejména tyto instituce a kvazispolečnosti (jestliže nejsou měnovými finančními institucemi (MFI):
- a) instituce, které se zabývají finančním leasingem;
 - b) instituce, které se zabývají splátkovým prodejem a opatřováním financí pro osobní nebo komerční účely;
 - c) instituce, které se zabývají faktoringem;
 - d) obchodníci s cennými papíry nebo deriváty (na vlastní účet);
 - e) specializované finanční instituce, takové jako rizikové a rozvojové kapitálové společnosti, společnosti pro financování vývozu/dovozu;
 - f) finanční společnosti vytvořené pro držbu aktiv přeměněných na cenné papíry;
 - g) finanční zprostředkovatelé, kteří přijímají vklady nebo vkladům velmi podobné prostředky pouze od měnových finančních institucí;
 - h) holdingové společnosti, které pouze kontrolují a řídí skupinu dceřiných společností převážně se zabývajících finančním zprostředkováním nebo pomocnými finančními činnostmi, ale které samy nejsou finanční institucí (viz odst. 2.43).
- 2.56. Subsektor S.123 nezahrnuje neziskové instituce, které jsou uznané za osobu se samostatnou právní subjektivitou a poskytují služby ostatním finančním zprostředkovatelům, kromě pojišťoven a penzijních fondů, ale samy se finančním zprostředkováním nezabývají. Ty se zahrnují do subsektoru S.124 (viz odst. 2.44).